

РЕШЕНИЕ

№ 5761

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: П С

при участието на секретаря Н. СТ. И.А
като разглежда докладваното от П С Гражданско дело № 20231110114295 по описа за 2023 година

РЕШИ:

Р Е Ш Е Н И Е

№

01.04.2024 година

град София

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На двадесет и седми февруари
в публично заседание в състав:

две хиляди и двадесет и четвърта година

ПРЕДСЕДАТЕЛ: П С

Секретар Н. И.а

Прокурор

като разглежда докладваното от съдия П С

гражданско дело номер 14295 по описа за 2023 година на СРС, 155 състав,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на Г. И. А., с ЕГН *****, от гр. София, ж.к. „...“, бл. ..., вх. В, АП. ..., против П. Т. П., с ЕГН *****, от гр. София, ж.к. „...“, бл. ..., вх. Д, АП. ..., за установяване по отношение на ответника, че ищецът не дължи на П. Т. П. сумата от 1 208 лв. за главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 22.07.2008 г. в размер на 1 853,19 лв., както и сумата от 75 лв. – разноски по делото, по издаден изпълнителен лист от 25.08.2008 г. по гр.д. № 20410/2008 г. по описа на СРС, 61 състав, а също и сумата от 5,12 лв. – присъдени разноски, сумата от 302,50 лв. – разноски по изпълнителното дело и сумата от 325,56 лв. – такса по т. 26 от Тарифата за таксите и разноските по ЗЧСИ, събрани по изп.д. № .. по описа на ЧСИ Б Я, с рег. № .., действащ в района на СГС, поради погасяване на вземането по давност, претендира направените по делото разноски.

Ищецът твърди, че на 28.02.2023 г. получил покана за доброволно изпълнение по изп.д. № .. по описа на ЧСИ Б Я, с рег. № .., действащ в района на СГС, образувано въз основа на изпълнителен лист от 25.08.2008 г. по гр.д. № 20410/2008 г. по описа на СРС, 61 състав. Заедно с поканата за доброволно изпълнение ищецът получил съобщение за запор на трудовото му възнаграждение и за запор върху лекия му автомобил. Сочи, че изпълнителното дело било образувано на 27.11.2020 г. по издаден на 25.08.2008 г. изпълнителен лист въз основа на заповед по чл. 417 от ГПК. Твърди, че към момента на образуване на изпълнителното дело при ЧСИ вземането било погасено по давност през 2013 г. Позовава се на задължителната съдебна практика, излага подробни съображения относно момента на погасяване на претенциите на вискателя по давност. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба. Моли съда да уважи предявената искова претенция, претендира направените по делото разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника П. Т. П.. Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва предявената искова претенция като неоснователна. Не спори, че в негова полза е бил издаден изпълнителен лист на 25.08.2008 г. по гр.д. № 20410/2008 г. по описа на СРС, 61 състав, въз основа на който е било образувано изп.д. № .. по описа на ЧСИ Б Я, с рег. № .., действащ в района на СГС. Твърди, че изпълнителният лист е издаден въз основа на заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 от ГПК. Също така излага твърдения, че въз основа на същия изпълнителен лист било образувано изп.д. № .. по описа на ЧСИ Б Я, с рег. № .., действащ в района на СГС, по което изпълнително дело били извършвани действия от ЧСИ в периоди, по-кратки от 2 години, които прекъсвали давността. Сочи, че образуваното през 2008 г. изпълнително дело било прекратено през 2020 г. поради настъпила перемпция. Твърди, че до 08.01.2016 г. не били налице основания за прекратяване на производството по изпълнителното дело, като с всяко извършено действие погасителната давност била прекъсвана, а от 2020 г. до предявяване на иска не били изтекли пет години. Излага

подробни съображения, позовавай се на зъдължителна съдебна практика. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли исковата претенция, претендира направените по делото раноски. Ангажира доказателства доказателства.

В съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва исковата молба, поддържа отговора. Мори съда да отхвърли иска като неоснователен, претендира направените по делото разноски, прави възражение по ч. 78, ал. 5 от ГПК.

Предявена е искова претенция с правно основание чл. 439 от ГПК. Направено е искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложения заверен препис от изп.д. № .. по описа на ЧСИ Б Я, с рег. № .., действащ в района на СГС, се установява, че същото е образувано по повод молба с вх. № 22442 от 27.11.2020 г., отправена до ЧСИ Б Я, с рег. № .., от П. Т. П. с приложен изпълнителен лист от 25.08.2008 г., издаден по гр.д. № 20410/2008 г. по описа на СРС, 61 състав, издаден въз основа на заповед по чл. 417 от ГПК от 25.08.2008 г., препис от която също е приложен към молбата, по силата на която Г. И. А. е осъден да заплати на П. Т. П. сумата от 1 208 лв., представляваща вземане по запис на заповед, издаден на 11.02.2008 г. и с падеж 30.05.2008 г., заедно със законната лихва от 22.07.2008 г. до окончателното изплащане на сумата, и сумата от 75 лв. – разноски в съдебното производство. С разпореждане от 27.11.2020 г. ЧСИ е разпоредил да се изпрати покана за доброволно изпълнение /ПДИ/ до длъжника, както и да се изискат справки, като към изпратената покана е приложил и съобщение за прекратяване на производството по изп.д. № .. по описа на ЧСИ Б Я, с рег. № .., действащ в района на СГС. На 11.01.2021 г. ЧСИ е изпратил запорно съобщение до работодателя на длъжника, а на 19.03.2021 г. вискателят е направил искане за налагане на запор върху собственото на длъжника МПС, по повод на която молба на същата дата ЧСИ е разпоредил да се наложи искания запор. На 29.03.2021 г. ЧСИ е изпратил нова ПДИ. На 12.04.2022 г. ЧСИ е изпратил запорни съобщения до банки. На 07.02.2023 г. вискателят е подал молба, с която е посочил нов способ за принудително изпълнение, по повод на което искане ЧСИ е изискал нови справки. На 10.02.2023 г. е била изпратено нова ПДИ до длъжника. На 20.10.2023 г. вискателят е подал искане за изискване на нови справки и посочване на способ за принудително изпълнение.

От представените от ответника писмени доказателства се установява, че при ЧСИ Б Я, с рег. № .., действащ в района на СГС, е било образувано изп.д. № .. въз основа на изпълнителен лист по гр.д. № 20410/2008 г. по описа на СРС, 61 състав. От представения заверен препис от ПДИ се установява, че длъжникът е бил уведомен за образуваното дело на 07.10.2008 г. На 10.06.2009 г. вискателят е направил искане за изискване на справки и е посочил нов способ за принудително изпълнение. На 02.11.2010 г. ЧСИ е изпратил запорно съобщение до работодателя на длъжника. На 22.01.2014 г. вискателят е посочил способ за

принудително изпълнение. Молба с посочване на нов способ за принудително изпълнение е била подадена от вискателя на 04.01.2016 г.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По предявения отрицателен установителен иск, в съответствие с указаната от съда доказателствена тежест, ответникът е този, който следва да докаже възникване на претендираното от него задължение по основание и размер. В конкретния случай ответникът следва да проведе пълно и главно доказване на основанието за възникване на задължения на ищеца към ответника.

По делото е безспорно установено, че срещу Г. И. А. е бил издаден изпълнителен лист въз основа на заповед за незабавно изпълнение по чл. 417, т. 9 от ГПК, понастоящем по чл. 417, т. 10 от ГПК.

В конкретния случай въпросът за давността има отношение, доколкото предявената искова претенция е по реда на чл. 439 от ГПК и на изследване подлежат факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

Подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК представлява действие, което прекъсва давностния срок по смисъла на чл. 116, б. "в" от ЗЗД. Видно от приложения в изпълнителното дело изпълнителен лист, същият е издаден на основание именно заповед за изпълнение. С уважаването на заявлението и издаване на заповедта по чл. 417 от ГПК започва да тече нова давност. Такава нова давност е започнала да тече и от издаване на изпълнителния лист въз основа на заповед по чл. 417 от ГПК на 25.08.2008 г. Следва да се отбележи, че всяко от действията, предприети от кредитора за принудително изпълнение прекъсва давността по силата на чл. 116, б. "в" от ГПК. Съобразно с разпоредбата на чл. 115, ал.1, б. "ж" от ЗЗД докато трае съдебният процес относно вземането, давност не тече. Към момента на подаване на молбата за образуване на изпълнително производство – 2008 г. вземането не е погасено по давност.

Съгласно разпоредбата на чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК изпълнителното производство се прекратява, когато вискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, с изключение на делата за издръжка, и когато заяви писмено, че длъжникът прави вноски срещу задължението си. Прекратяването на изпълнителния процес в хипотезата на чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК настъпва *ex lege*. В конкретния случай по делото са нилчини данни за образувано през г. изпълнително дело при същия ЧСИ, но ищецът, чиято е доказателствената тежест по чл. 154 от ГПК не доказва възражението си, като не ангажира доказателства относно последно извършеното от ЧСИ действие по принудително изпълнение по по-рано образуваното изпълнително дело при същия ЧСИ.

Погасителна давност за вземането тече от последното изпълнително действие, а не от деня, когато изпълнителното производство е прекратено или е подлежало на прекратяване. С оглед на липса на доказателства по делото относно последното извършено от ЧСИ

изпълнително действие, съдът не може да съобрази и задължителната практика на ВКС, а именно ТР № 3 от 28.03.2023 г. по тлък.д. № 3/2020 г. на ОСГТК на ВКС. Ето защо исковата претенция като недоказана следва да бъде отхвърлена.

С оглед неоснователността на главния иск, неоснователен се явява и иска за относно установяване недължимост на претендираната лихва и разноски по изпълнението, поради което същите следва да бъдат отхвърлени.

По делото е направено искане от ищеца за присъждане на направените по делото разноски. Същото като основателно, съобразно с разпоредбата на чл. 78, ал. 1 от ГПК, следва да бъде отхвърлено.

По отношение на направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на направените по делото разноски, съдът намира същото за основателно по смисъла на чл. 78, ал. 3 от ГПК, като в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 600 лв., представляващо платено адвокатско възнаграждение. За пълнота следва да се посочи, че в конкретния случай не са представени доказателства за плащане на пълния размер от уговореното адвокатско възнаграждение от 680 лв.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ предявената искова претенция от Г. И. А., с ЕГН *****, от гр. София, ж.к. „...“, бл. ..., вх. В, АП. ..., против П. Т. П., с ЕГН *****, от гр. София, ж.к. „...“, бл. ..., вх. Д, АП. ..., за установяване по отношение на ответника, че ищецът не дължи на П. Т. П. сумата от 1 208 лв. /хиляда двеста и осем лева/ за главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 22.07.2008 г. в размер на 1 853,19 лв. /хиляда осемстотин петдесет и три лева и деветнадесет стотинки/, както и сумата от 75 лв. /седемдесет и пет лева/ – разноски по делото, по издаден изпълнителен лист от 25.08.2008 г. по гр.д. № 20410/2008 г. по описа на СРС, 61 състав, а също и сумата от 5,12 лв. /пет лева и дванадесет стотинки/ – присъдени разноски, сумата от 302,50 лв. /триста и два лева и петдесет стотинки/ – разноски по изпълнителното дело и сумата от 325,56 лв. /триста двадесет и пет лева и петдесет и шест стотинки/ – такса по т. 26 от Тарифата за таксите и разноските по ЗЧСИ, събрани по изп.д. № .. по описа на ЧСИ Б Я, с рег. № .., действащ в района на СГС, поради погасяване на вземането по давност.

ОСЪЖДА Г. И. А., с ЕГН *****, от гр. София, ж.к. „...“, бл. ..., вх. В, АП. ..., ДА ЗАПЛАТИ на П. Т. П., с ЕГН *****, от гр. София, ж.к. „...“, бл. ..., вх. Д, АП. ..., на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, сумата от 600 лв. /шестстотин лева/, представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчване на препис на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____